

Reânnoiți prin dragostea lui Dumnezeu

Zaharia 3:14-20

Versetul de aur

Domnul Dumnezeul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; Se va bucura de tine cu mare bucurie Țefania 3:17a

Introducere

Printre alți profeti ai VT care au adus vești bune și vești rele a fost și Zaharia, cum a fost tratat pentru profetiile lui nu se știe dar profetiile lui sunt studiul nostru de astăzi. Țefania 1:1 conține, de asemenea, numele regelui „bun” Iosia, în timpul căruia domnia (din 640 până în 609 BC) a profetizat Țefania.

Nelegiuirea flagrantă care este condamnată în cea mai mare parte a cărții pare să indice că reformele lui Iosia nu avuseseră încă loc. Trezirea a început după ce Cartea Legii a fost găsită în anul 622 BC. de către preotul Hilchia, în timp ce repara templul (2 Cr 34:8-15). Cel mai probabil timp în care a profetizat Zaharia a fost la sfârșitul anilor 620 BC.

Judecata, pedeapsa și speranța sunt trei subiecte întâlnite frecvent în scrierile profetilor. Judecata indică faptul că Dumnezeu a comparat ceea ce aștepta de la popor cu ascultarea poporului. Pedeapsa se pronunța asupra celor găsiți vinovați. Speranța urmează adesea când pedeapsa și-a îndeplinit scopul. Toate cele trei subiecte sunt prezente în cartea lui Țefania.

Profetul este preocupat în primul rând de răzvrătirea continuă a lui Iuda împotriva lui Dumnezeu (2 Regi 22:1-23:28). Primele două capitole ale cărții Țefania descriu o viitoare Zi a Domnului, în care Iuda va fi judecat și pedepsit pentru idolatrie. Pedeapsa promisă urma să fie o unealtă al lui Dumnezeu pentru purificarea poporului său.

Profetia ne prezintă o schimbare bruscă a temei începând cu Țefania 3:9, unde restaurarea unei rămășițe ocupă centrul scenei. Studiul de astăzi trece în revistă versetele finale din Țefania, în care răsună o temă plină de speranță.

Contextul lecției

I Binecuvântat să fie Dumnezeu (Țefania 3:14-17)

A. Chemați la cântare (v14)

Profetii se referă frecvent la Ierusalim, Sion sau ambii în termenii unei fiice (Isaia 37:22; Plângeri 2:13). Aceasta este o tehnică literară cunoscută sub numele de personificare, în care scriitorul atribuie calitățile unei persoane unui lucru care nu este uman. Numele Israel, la rândul său, poate avea referințe diferite în funcție de contextul istoric. Uneori se referă la totalitatea celor 12 triburi (1 Regi 4:7). Alteori se referă doar la cele 10 triburi ale regatului de nord al monarhiei divizate (2 Regi 3:1). Alteori se referă la patriarhul Iacov (Geneza 35:10). Aici toți termenii din versetul nostru par să se refere la credincioșii care au mai rămas.

Bucuria viitoare, din toată inima, a trebuit să fie complet diferită ca răspuns la promisiunile împlinite ale Domnului. Poporul lui Dumnezeu nu a fost uitat, iar vremuri de bucurie și fericire erau înaintea lor. Într-adevăr, când primul val de reîntorși din Babilon a pus temelii celui de-al doilea templu, bucuria lor a fost auzită de departe (Ezra 3:11-13).

B. Motivul bucuriei (v 15)

Aici începe o listă cu patru motive pentru care oamenii trebuiau să bucure, să strige și să se bucure (a abătut de la tine pedeapsa, a îndepărtat vrășmașul tău, este în mijlocul tău și nu trebuie să te mai temi). În primul rând, Ziua Domnului profetită și pedeapsa din aceea zi ar fi un lucru din trecut (Țefania 1:7-10, 14-16, 18; 2:2-3). În al doilea rând, Dumnezeu va

învinge Babilonul, punând astfel capăt asupririi cu care Iuda încă se confrunta. Opresiunea a fost consecința alegerilor păcătoase ale națiunii, dar Dumnezeu nu a lăsat ca aceste consecințe să-i distrugă complet. În schimb, ca un părinte care consideră că o pedeapsă este suficientă, el o va pune capăt pedepsei. Afirmatia lui Dumnezeu cu privire la rămășița Sa credincioasă trebuie să fie cauza sărbătorii de bucurie menționată mai sus.

C. Asigurarea lui Dumnezeu (v 16-17)

Când sunt luate poverile, unii oameni devin precauți în ceea ce privește a merge înainte - dar dacă va veni o lovitură și mai grea. Poporul lui Dumnezeu ca națiune a experimentat multă suferință de-a lungul istoriei lui. Aici, totuși, este repetată o asigurare binecuvântată în cuvinte diferite, iar Ierusalimul (Sionul) este îndemnat din nou să fie încrezător și să meargă înainte. Este timpul să ne ocupăm de lucrarea Domnului. Prudența poate fi înțeleaptă, dar prea multă prudență duce la nimic.

Imaginea pe care o prezintă Țefania este aceea a unui rege învingător. După ce l-a învins pe vrăjmaș, întreaga atenție a lui Dumnezeu se mută spre deplina desfătare de a fi din nou alături de poporul Său, asigurându-l și îngrijindu-l (Isaia 62:4). Fraza el nu te va mai muștra, ci se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine, poate părea curioasă la început. Ar trebui înțeleasă că trecerea lui Dumnezeu de la un mod de mânie activă la unul de iubire constantă. În acest mod, Domnul nu va mai pedepsi oamenii

II. Promisiunea lui Dumnezeu (Țefania 3:18-20)

A. Mângâiere pentru cei întristați (v 18)

Dumnezeu îi cheamă pe oameni întristați care s-au îndepărtat de „adunarea sfântă” și pe cei care s-au îndepărtat, peste care acum apasă rușinea.

B. Condamnarea celor ce asupresc și Confirmarea schimbării (v 19-20)

Cuvântul șchiop se referă la un handicap legat de mers. În mod similar, se credea că înrobirea unei națiuni ostile dovedește incapacitatea atât a regelui, cât și a zeității de a proteja pe popor.

Cartea lui Țefania se încheie într-un mod pozitiv. Acesta este în contrast viu cu primele capitole ale cărții, care prezintă atât o acuzare usturătoare, cât și promisiunea pedepsei. După cum sa referit din nou la acel moment, Țefania a întărit legătura dintre promisiuni. Restabilirea relațiilor familiale de către Dumnezeu merge mână în mână cu restabilirea unui sentiment de identitate ca popor al legământului lui Dumnezeu. Grija lui Dumnezeu trebuie să fie demonstrată în această relație reinnoită și identitate redescoperită.

CONCLUZII

Profetia împlinită este parțial menită să valideze un profet și mesajul său. În Biblie, totuși, destul de des destinatarii inițiali ai unei profetii nu au trăit pentru a vedea împlinirea. Aceasta este situația cu profetiile din lecția de astăzi. Destinatarii inițiali ai acestui mesaj au trăit pe vremea lui Iosia (Țefania 1:1). A fost ucis în luptă în jurul anului 609 BC. Distrugerea templului nu a avut loc până în anul 586 î.Hr. iar întoarcerea din exil nu a început până în 538 î.Hr. Deci oamenii care au auzit prima dată această profecie nu au înțeles semnificația a ceea ce era promis. Mai târziu, oamenii aflați în robie în Babilon au înțeles, și ei sunt descriși ca plângând când și-au adus aminte de Sion (Psalmul 137:1).

Isus a promis că va veni din nou și a adăugat că timpul este necunoscut (Matei 24:36, 44). Au trecut aproape 2.000 de ani de când Isus a făcut aceste declarații. El a adăugat apoi că este important să fii pregătit. Dumnezeu se ține de cuvânt, așa că... fiți gata!

Ce trebuie să memorăm: Hotărâți-vă să respectați promisiunile lui Dumnezeu – astăzi și toate zilele care vor urma!